

Welzijnsbezoeken in Bergharen, Hernen en Leur

In het voorjaar van 2018 was het dan zo ver. Het spits voor het project Welzijnsbezoeken in Wijchen werd afgebeten in de kernen Bergharen, Hernen en Leur.

Goed opgeleide vrijwilligers van MeerVoormekaar gingen op huisbezoek bij 70+ers om te vragen hoe het met ze gaat. Eerst kreeg iedereen een brief van de gemeente (opdrachtgever) die de huisbezoeken aankondigde. Daarna werd iedereen persoonlijk gebeld (voor zover het telefoonnummer vindbaar was) met de vraag of ze het leuk en nuttig vonden iemand thuis op bezoek te krijgen.

Tijdens het gesprek stond het welzijn voorop. Hoe gaat het met u en wat heeft u nodig of welke wensen en behoeften heeft u? Zit u lekker in uw vel, heeft u sociale contacten en activiteiten en voelt u zich weleens alleen of eenzaam? Al deze onderwerpen kwamen aan bod. In totaal zijn 70 personen bezocht. In Bergharen 47, in Hernen 21 en in Leur 2.

Over het algemeen vond iedereen het fijn om bezoek te ontvangen. En kunnen we concluderen dat het redelijk goed gaat met de inwoners van Bergharen, Hernen en Leur.

De meesten geven aan dat ze blij zijn in een dorp te wonen, waar veel contacten, zoals burens en kinderen, een oogje in het zeil houden. De sociale controle en sociale betrokkenheid is groot. Mensen geven niet aan dat ze zich eenzaam voelen, maar wel alleen, vaak door het verlies van hun partner. Door het overlijden van een partner voelen ze zich verlaten en zij missen hun partner enorm. Een enkeling vertelt wel dat ze zich ondanks de rouw realiseren dat dit ook bij het leven hoort.

Iemand vertelt: "Overdag heb ik genoeg te doen, ik heb sociale contacten en zo niet dan zoek ik ze zelf op; maar 's avonds voel ik me alleen. Weet je wat zo erg is, als ik nu tv kijk is dat alleen. Dan weet ik bijvoorbeeld heel veel antwoorden van een quiz op de televisie, maar dan is er niemand meer die zegt: 'Schat wat goed van je, wat weet je toch veel!'" Met andere woorden: mensen voelen een enorm verlies, degene die zo vertrouwd was om dingen mee te delen is er niet meer. Dat heeft een enorme impact en dat gemis kunnen anderen (burens, kinderen en familie, dorpsgenoten etc.) niet wegnemen.

Meerdere bezochte 70+ers geven aan dat ze moeite hebben met de vervoersmogelijkheden in de kernen en de kwaliteit van de bushokjes. Dit wordt aan de gemeente doorgegeven. Van alle mensen die de vrijwilligers hebben bezocht, hebben negen mensen aangegeven dat ze wilden dat er een vervolg op het huisbezoek zou komen. Twee mensen zijn doorverwezen naar het Sociaal Wijkteam en zeven mensen zijn na het Welzijnsbezoek nogmaals thuis bezocht maar dan door een professional van MeerVoormekaar. De vragen varieerden van aanvraag huishoudelijke hulp (via SWT) tot mensen die worstelden met mantelzorg bij ongeneeslijk zieke partner, hulp bij tuinonderhoud en behoefte aan een uitvoerig gesprek over alleen zijn/rouw.